

1920-01-11

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 29 nr. 1a-g

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Handvef 61re

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 1A

Stor
I

11-1-1920

Min Jakob og Agnet!

Tak for kærleg, julegaver og tale!
for godt Nytårsbrev og for den gode
Gensvar, som jeg og Jakob
har modtaget, at I har en lykkelig
nytårsdag med mig her. Jeg har nemlig
aldrig været, som I har været. I har
enkelte Løstager, som kan forhindres
hvis man stoler i sin egen moral
ikke i en sandhed, som man selv
har, og som man har været
nysgerrig, og det er det, som jeg
indser, som kan være, som I har.
Jeg har vist også for et godt Nytårsbrev
som se jer. I har været, i blinde,
og se alle, som I har, det er en
som I har, som I har, som I har.
Ag, som I har, i Tiden, som I har.
Gensvar, som I har, som I har.
Jeg har, som I har, som I har.
et, som I har, som I har.

Det er virkelig, som I har, som I har.
Jeg har, som I har, som I har.
Jeg har, som I har, som I har.
Jeg har, som I har, som I har.
Jeg har, som I har, som I har.

Form, og selv maa uriskiller, og illegalt
tenyktet af Mathiesen, en truet eller
puffet ind allid, ha og synet Trang
at omfor en kar der at for land og
id. For ellen Rens du jo not han
givet at sig, at du ikke haver
overset af mig, at jo ikke optaget
hvor i den Falanx eller paa
den Maade og ikke stod at en hel-
lens Vagn.

du maaned ikke, at jo ikke har
ledt den Vis af Ahaduents Tha,
og not speciell this afdeling im
Th Oppervann ha skint. Jo ikke
du og land du, du Mathiesen og jo
hvor jo ikke Regel eller ha nimble for trin-
du med ind our og for telefon
Lambaler our teknisk Problemer
hvor han. For sigt at interessen
mig for at for var ved at sig,
fremkaldt en Undersøgelse Mathiesen
paa Ahaduents. - for id en samt -
for 26 Aar Biden opvigt han
me en Gang paa Antvinnethen min
for at tal en Temperate helt.
der at min for trin du me
han. Jo haver ikke læt han
spec Artikler, der ha overstalt
ung at at ud tal og tal du Ruler.

II
 = viener om det Spørgsmaal, i hvilket
 saaledes først, de danske og i lig hånd
 paa det atklare om, at det dreyer sig om
 en grundeget og stærk Kritik af det
 Afsættelse. Helt alle vidste, at det
 indfor Afsættelse for slægt Røst
 Had og hinde gamle paa, var det ved at
 mig ganske principielt om Mangel
 paa den tekniske Udvikling, men
 det selv lidt mere end mig. Og i tillæg
 ger end alle tekniske skær stat
 Petyding, som det i Udvikling og ved
 d. En endelig og i tilfælde under
 blev udvægt, det Skæbne, det, at den
 Me er Tale om nogen af Personligheder
 Tholens Læsekræfter, men
 og alene om Systemet. Kvaden
 af Journalisten eller vider, om af
 Proportionen mellem Indflydelse, Rys
 og Magt - og al den Slags her i
 alder gik. I den sammenhæng, har
 har mest det end mest godt, men
 i har bare den vedkend mig det.
 Skrivelse - en paa af yngre Males,
 der i sig selv har gaaet paa Afsættelse
 for det grundegete Kritik af Tholens
 saa vidt, paa det op hant mig til domme
 om dem, da paa alle længe den
 den Resultater eller kan følge
 Forholdene udvægt. - Saaledes

Skönt, myn kundes, Me Grinule,
ju för endog partäntes af Mathiasen
gods kan om misatiskt g^o blaut
Malenotanden, han p^o Tjennunder
- i minn Öfver höjst överdrigt
g^o haad heendur, tillalligial
Behandling, han kan fört, nemust
Jattit med Respekt ju. v^o Sumpo
hi för han; han Larpaa & grimms
Pudoligheten, de pu alle lide or
settet paa ham (agras af Th. Oppen
mann, kvi Befordelsit af Kristian
Abrahamst my ikke kan se esters
in Mathiasen) - repen my denna
vordig - ju endog afen pageds
af en v^o Godmark, kan du
han Pandit, kven dit chlo galdet
nogt pövat men ^{stor} alvordig Sag.
Ju för nat, mangit ut anse my
ju megit ikerstörk og naiv
huv; men det er mit Indtryk
af det endog, my pövatly kan fört
mig püffel paa af ham g^o behandlet
~~Det~~ ~~er~~ illoyalt. Alligund
- ja. - Id kan man jo nok
i Lutfa. Man p^o alle kan v^o Tjenn
Gerson. Men my kaptabelt og v^o Tjenn
af mig.

III

Nu kommer den jo spørgs, hvad det da egentlig
er for et - eller vilde - hvis jo vilde tage det
en offentlig Drøftelse af Akademiet's Forhold,
når den jo ser, at det jo har været mig om,
den tekniske Undervisning, ikke ligesom mig
saa stærkt paa. Saa den ender ud at.

Og jo vil forstaa at forklare det, fordi den
dog maaske den. Reint forresten er Tanken,
ved at overveje. Jo her skulde man
til Mathien, da jo først havde paa alle
hans Kempeforholdene mig. Og jo her
ikke forstaa, han skulle anføre mig som
Aphor til Tanken. For ingen Ting
eller det afgørende, personlig indskud
ingen Rolle at spille.

Den Ting at hele den Generaliser,
vil ikke høre, er udgaaet paa Skaler, den
vor enden ringen. Jo saa alle som nu
lige, især her, at Skolen under sig
som den almindelighed er, forholdsvis
har ringe Betydning.

Det at arbejde sammen, i gode Forhold
eller Material og Model med Kaumat
kræver alle det fineste og mest
ved og det end, vil det afgørende.
De med begavede lærer maaske ikke vil
mest af de andre. Det der, at Talenter
kan have mig Viden og Lære ideer paa.
Og derfor har jo, de dygtigste Skoler
forstaaet og temmelig udfordret.

helt færdig, og i Brændens; Aander
skændt natl. Korm som altsignt,
skadgangen vider stykke den.

Men, naar der blev spant meget
paa Forberedelsen skolen, ja paa
helt Skolen - saa kunde der an-
vendes meget mere paa den, der

sa meget og om hin Eens men
saa vist kunde daan og et bedre
Begreb. Og der kunde der gøres

disse - men udvalgte og dygtige -
Forhaed til at arbejde ^{uden} paa med

Kunstnerens blis inden for Ahaals,

med; der kunde paa Fjelds til

at gaa. Lag med Apgaven - Als

afmalning og efter modellering af

Naturen alene, ^{men} ~~med~~ ^{indvirkende} Porm-

konstansen der kræver et paa Raad

og Kritik af Læreren, og med

Anvendelse af de tekniske

Metoder, som der selvfølgelig

skændt læn - samtidigt -

baad Theori og Praktis -

Ja py ved ja godt, at man kan

ikke læn Faldet over Kunstneren

men man kan dog læn den at

se mere Kunstnerisk og læn den

de tekniske

skidder til at adlyde og udvæl

IV

spilte it Lige med al famle, for saa
klart det al endte, der var bygget paa
en svigten Grundvold.

Akademier skal flynnes Mungrens
- for paa en anden Maade - akadem?
oh! - det foragtede Ord.
Hvordan end, det skal være Bevisen af
den gode - ydte Frædelse.

At de kan laves om Kunst og
Kunst - det kan kun laves der,
men de behøver ikke at være Tegne-
skole som et teknisk Skolestue
gode kan beagtes.

Men man ved at lade Folk
ind i forlængelse af Højtidelighed og
kan beagtes paa en naturlig
Maade at lade Maleriet af
den daglige stue maleri.

(Men man ved, at noget af det aller-
dyreste, den gode i Danmark, er
omaa Prillede de kan ses i en
daglig stue; men de er den gang
en liden Frædelse raadende,
et mere klarisk Træk, de kan
den gamle Realisme til gode.)

Saa den Maade kendt Skolen
heller en vistnok Skole for Kunst
naturlig, foruden med de
nødvendige Hjelpekunskaber som

V.

du ved, og synes vist det er rigtigt, at
Universitetet først forlanger en
vis Skolekundskab med udstående
Færdigheder som adgang til dets Studier.
Men først for dem, der allerede har
Filosofikum, for at de kan tilføje
Ungdoms og Begreb om aandelige
Sagene.

Og endda for Universitetsstudiet
for med en adskillig men Lige kan
det, at det personlige Samliv mellem
Læser og Studerende kan blive et
intimitet, hvilket ogsaa ligger i Stoffets
Art. Videnskaberne er næsten
kan meddeles i Ord. Det gælder jo
den næsten alle om Kunst.

Endnu en Gang for Akademiet det
der er faldet Forbunden af det lig
Vindskab og mange alderlære
og vilde Lære ordentligt og det vil
være Begreb i det hele og i det
et lille øjeblik, der er det
saa meget mere det er rent aandelig
dybe Bænkning.

Det er det jo det Lide, hvis en lærer
Personlig kan, kan forløse ~~Vindskab~~
og det Lide, det er Menneske med en
som en levende Sol, som Lære
det er Ungdom og en at

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 12

paa Foredrag, ved Samtaler og
 saa at de olad Glans og Fæst af den
 Sammenkomsten, saa vel skole
 hele Aanstaltens Koneksi, og den
 Tilbedning Guds og Lys og
 færdig Aanstaltens indbyrdes Forhold.
 Naturligvis skulde at Tale om
 Billedkunsten og Arkitektur
 overforbeholdt Akademiet
 Professorer og Lektorer, Sammen
 ude hørte for Fortælling ved at være
 og end paa den Omraade.
 Og de skulde de gøre Propaganda
 for noget religiøs, social eller
 politisk Princip, troet end
 Uenighed kunde det føles, at
 den hele Udsættelse hieldes paa
 et skønt ethisk Grundlag og
 fastholdt Læsning, men Udsættelse
 nysgerrighed over Læsning
 af intellektuel og af ethisk
 Læsning. X
 In tilføjet, at den ethiske
 Koneksi af Glans og, kraften
 paa Sammenkomsten, troet end
 den af sig selv paa Sammenkomsten
 og paa den Udsættelse, troet end
 og. Men i har den indbyrdes

VI.

Ik befler at by hel, at by den, der
Kunstindretten en hel del.

Min den, et saadant Forslag om
naget de Kunstgarn Ungdom
og alle Akademis Undervisning
af den, vilde jeg være glad yderligere
brude at lytningst at give et Bidrag
til Løsningen af et saadant og
alvorligt Spørgsmaal.

Det vil være at give mig, meget
saadant og at byde op. Og det
er dog det, der idelig skal, efter en
Tidens Rindelse maa alt fornyes.

Og thi maa du, at jeg ikke har glemt
den Id, jeg ved om Ophævelsen.

Akademi-raadet ^{indlydende} har forbeholdt sig
afsløppe. Jeg tog den alvorligst nok.

Den Ordlyd syntes jo at binde en
til at betragte det væsentligst i forvejen.

Det. Men det forstaar sig maa du
jo maae til at overtænke og afveje.

For, hvordan Akademiet, sin
egentlige Bestemmelse thi, best.

Id og fluen i Tiden kan være.

Livets og Kunstens Tjener.

Heller ikke har jeg glemt, hvad
jeg har Akademiet at takke for, selv.

ning, Men ha p saaledes en Plet til at
med Alvor paa Aftandets Forhold
saa den paa og paa en Ret som skulde
til at have laant ydels om det
Forhold, idet paa den ene side
en paa de mangler det har, som
paa det gode til Kiendskabet.
Og paa gentagen, at ingen paa den
hvert har ^{allegat} gaaet de der viden
Proprietors Kiendskabet Realitet
ingen vilde faa den paa, de
nuballe en ender ial hold af
den og anerkender den.

Laudan er de ind i mine Tanker,
Og her de har et y laast skede
til at paa har laast men Stuen
i den Tid, som vid at det en
i den Aand, y mindst af alt
nede paa den sy mine Ungdom
Om, de trofast har haelt af
mig y mine, som paa af den
igen et laast Leds og som paa
haelt som Kiendskabet y som Kiendskabet
omfalle med indertig Realitet y
Tapnemlighed.

Men den en skulde finde, at den
i det, paa har paa, skulde finde

VII.

nagel brøstet, som kunde lækkes
 - maaske helst naar det kom i gæns-
 sig - at omvendte de gamle inderske
 Ahalementet, hvor det riges, at man
 u meget ring optagelse af selve
 reformen og om, at man ganske
 omvendt, hvad end de inferiøre
 Personer vilde for men, - saa
 bring det frem. Der er, det
 vakkere Invitationen her det
 forklædt bag, at mig, saa udelukkende
 mig alene. By ordene ikke at spille
noget Rolle.

Der er jo haardt nok, Ahalementet -
 raadet mig, vider jo kan tale
 med Høj og Kraft for det For-
 og jo har noget Erfaring, for
 hvad man kan uventet. blandt
 Ulykken, naar man kommer den
 i mælt med stor Varme, jo
 for, jo skulde den faa det den
 højtbelagte Forandring at det
 lykke med Futurismen.

Men der har i alt fald For-
 slaaet af, hvad jo mener
 med den "dumhed" i hans
 ja sig "menneskelig" Omvendt
 for Ulykken.

gong selu om det künne brede
 lutt, naar p. 10. nede 10, dy
 kunne af lichte Væd, Men for
 min Væde Skede nede p. 20
 genn künne astofet i Skund
 ender - y alle gong den den
 Long at nide enet Væde
 Gud om att: alle den at han
 Lyt til y Gled af Astofet.

Ordet Gled i min - p. 10
 Bön i min hede for hede
 den slakke for. For sin skorte
 et nyligast forskudt.

Juhannu hede p. 10
 Jange.

Eden genn
 tapant kunn den Væde.

P. 5

Pilgru Længe.

p. 10 kunn det Bön som
 forlængt og skue det hede.

- - - - -
 det skue at den den Long at
 det skue at den den. 'OK!'

Den - for dy ender alle
 forlængt at det den den den
 Ordet den den den den den
 den den den den den den
 den den den den den den